

i, at der maatte finde en Betydning Sted imellem Dommerfunctionen og Sagsførervirksomheden, og at Afgangen til at gaae over fra den ene til den anden Function blev lettere. Man tænkte da nærmest paa det Tilfælde, at en Mand efter at have været Sagsfører var gaaet over til en Stilling, som gjorde det umuligt for ham at være Sagsfører. Det kunde nu maaskee være ønskeligt, at en saadan Mand i en enkelt Sag dog kunde komme til at fungere som Sagsfører. Jeg skulde tage meget feil, om man ikke nærmest havde Tanken henvendt paa, at noget Saadant kunde være ønskeligt med Hensyn til en politisk Sag. Det er af denne Grund, at den paagjældende Bestemmelse er kommen ind i Loven, og jeg har troet, at den ikke vilde kunne misbruges i den Retning, som den ærede Forslagsstiller gjentagne Gange syntes at fremhæve. Jeg nærer ikke den mindste Frygt for, at en saadan Bestemmelse vilde føre til, at en Dommersubmægtig fik Afgang til at føre Sager for den af hans Principal beklædte Domstol. — Det andet Endringsforslag, som det ærede Medlem har stillet, nemlig til § 9, er af den Bestaafenhed, at jeg virkelig ikke veed, hvorledes det skulde være muligt at kontrollere Overholdelsen af den Bestemmelse, det indeholder. Jeg troer ikke, det vilde være rigtigt at forestrive selv de allerstrengeste Straffebestemmelser for Handlinger, om hvilke man med Bestemthed kan paa- staae, at de i de allerflest Tilfælde ikke vilde kunne bevises. Det er altsaa særligt af Hensyn til det Upraktiske i en saadan Bestemmelse, at jeg maa erklære mig imod den. — Det følgende Endringsforslag, som det ærede Medlem har stillet, vedrører § 11 og gaaer aabenbart, hvad saa det ærede Medlem end vilde gjøre gjældende ved sine Udtalelser, ud paa at give en større Frihed til at benytte Fuldmægtige. Jeg har imidlertid ved den Bestemmelse, som i det andet Thing blev indsat i § 11, i denne Retning strakt mig saa vidt, som jeg kunde. Det er ikke saa meget Bestemmelsen om, at en Sagsfører skal kunne lade en hvilken som helst uberhygtet Mand møde for sig i Retten, men derimod den Misbrug, som drives med Fuldmagter, nemlig ved de saakaldte Fuldmagtsblanquetter, der for mig i saa Henseende

staaer som noget Væsentligt, idet jeg mener, at denne Misbrug bør forebygges gennem den nye Ordning. Det er derfor umuligt for mig med Hensyn til Bestemmelserne om Sagsførernes Ret til at benytte Fuldmægtige at strække mig videre, end jeg har gjort. Jeg troer iøvrigt, at der er saa Thingsteder, hvor der ikke vil være Sagsførere i tilstrækkelig Mængde, naar Afgangen til Sagsførernæringen frigives paa den her foreslaaede Maade. — Det sidste Forslag, nemlig det, der er stillet til § 12, som den ærede Forslagsstiller ikke lagde stor Vægt paa, maa jeg ogsaa erklære mig imod. Jeg troer, at det er fuldkomment rigtigt, at naar Antallet af de Sagsførere, som bevare deres Ret til at føre de offentlige Sager, ved Afgang bliver saa indskrænket, at de ikke kunne overkomme at udføre disse Sager, det da overlades til Justitsministeriet at træffe en Overenskomst med Sagsførerne desangaaende. Jeg maa saaledes erklære mig imod det ærede Medlems Forslag.

**L. C. Larsen:** Af de fire Endringsforslag, som ere stillede, kan jeg meget gjerne tiltræde det, der er stillet til § 7, hvilket forekommer mig at være ret vel begrundet. — Med Hensyn til det til § 9 stillede Endringsforslag maa jeg med den høitærede Justitsminister være enig i, at det vilde være overordentlig vanskeligt at komme efter de Forhold, som omtales deri, og jeg for mit Vedkommende anseer det derfor heller ikke for hensigtsmæssigt at vedtage en saadan Bestemmelse, ligesom jeg heller ikke, selv om den var praktisk, tillægger den nogen stor Bigtighed. De Tilfælde, som Endringsforslaget omhandler, hvor der finder et Slægtskabs- eller Svogerkabsforhold Sted mellem Sagsføreren og Dommeren, kunne ganske vist forekomme, men de kunne forekomme, uden at det omtalte Forhold har den allermindste Indflydelse paa Dommeren, idetmindste for de Allerflestes Vedkommende. Den Art Indflydelse vil kunne komme paa saamange Maader, at man ikke bør trække et saadant enkelt, næsten uopdageligt Tilfælde frem. — Derimod maa jeg meget anbefale Forslaget til § 11. Det er virkelig efter vore Forhold høist nødvendigt, at der gives Sagsførere Til-